Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Venens aũ uir ei. interrogaũ de ea. Cui famuli dixer. In
cubiculo cõmorat dña nra. Venens v uir ei ad illa.
ait; Cur inqit tristis es. ⁊ cor contributũ ẽ. Scio enim qa ambulasti
ad hominẽ magũ et audisti abeo ũba inania q nihil pfi
cium. Relinque q cogitationes istas uanas. et surge
epulem simul. Cui illa ait. In dulge m eso hac nocte.
qa nec cibũ neq potũ acceptura sũ si; nec statim tuũ
uidebo. At ille recedens abea. epulat ẽ cũ amicis suis
Mane aũ facto. uenit ad eã ⁊ ait. Magdalena audi som
nũ meũ. Putabã enim me cũ rege mesideo discũbere.
et uenens aqla rapuit ex disco q erat
corã nobis duas oues optimas ⁊ abiit. [illegible] rorsũ ruat.
Et rursũ rapuit alias duas. portans [illegible]
ad nidũ suũ. Rex aũ emisso iaculo transfixit illã. si;
nihil ei nocuit. Hec audiens mulier dixit. Optimũ ẽ
hoc ũbũ qd audisti. Cum ergo aũ eo ad palatiũ. mulier
terũ accessit ad beatũ thomã aptm ⁊ inuenit eũ do
centẽ ũbas et pcidens ad pedes ei ait. Predicationẽ
tuã audiui ⁊ oia ũba que aure suscepi corde ten
neo inpolluto. Et stans audiebat ũbũ usq; ad uespm
Ad diuenente aũ nocte regressa ẽ in domũ suã. et nihil
cibi accep. neq; dormiũ cũ uiro suo. Charissimus uir
ei mane facto ẽ dolens qd separaret ab uxore sua. in
dit uestimenta ulia uenit ad regẽ. Quẽ cũ audisset
rex ait. Que est causa ut hec iniustas te ẽcũdat
At ille inqit. qa pdidi uxorẽ meã p hominẽ magũ